

THE QUESTOR GRAND PRIX

QUESTOR GRAND PRIX

Built in 1970, the Ontario Speedway in Southern California had the standard North American oval configuration. Different from most other ovals was the fact that the track was also designed with a drag strip and a 3.194 mile (5.1402454 km) infield road course.

Ontario Speedway v jižní Kalifornii byla dokončena v roce 1970 jako klasický severoamerický ovál. Na rozdíl od většiny ostatních oválů měla ale zároveň vbudovány nejen dráhu pro závod dragsterů, ale i klasický závodní okruh v délce 3.194 mil (5.1402454 km).

The Questor Group proposed a Formula 1 Grand Prix to be held at the circuit, and in accordance with the rules at the time, the venue needed to hold a non-Championship race the year before the intended Championship event. The entries were opened for Formula 1 cars as well as for the five-liter American Formula A cars. The race took place on 28 March 1971. All major Formula 1 teams sent cars and drivers, and the USAC entries were equally impressive.



The three days of practice proved the Formula 1 cars to be faster, but also more vulnerable to suffer suspension problems due to banking on the oval parts of the circuit. Nonetheless, Mario Andretti was the only one to crash, causing considerable damage to his Ferrari. In qualifying, Jackie Stewart took the pole position with a lap of 1:41.257 (182.752 km/h) ahead of Chris Amon and Jacky Ickx. The best Formula A qualifier was Mark Donohue in 7th with a time of 1:43.211 (179.292 km/h).

Due to inadequate fuel tanks in the Formula A cars, the race was split into two 32 lap heats with the IndyCar style rolling start. An unique point system was specifically designed for the event, treating each heat as a separate race, but combining the points for an overall result, while the aggregate time was used to split any point ties. A fastest lap was recorded separately for each heat, first for Jacky Ickx at 1:43.088 (179.506 km/h) and then Pedro Rodriguez at 1:42.777 (180.049 km/h) respectively. Mario Andretti won both runs from Jackie Stewart, and took an overall victory by over 15 seconds on aggregate time, giving him \$39400 in prize money. Heat 1 race average speed was 176.077 km/h and Heat 2 recorded 177.008 km/h.

The race was attended by relatively decent 55000 spectators, but proved unpopular with the drivers from both sides of the Atlantic, and the plans for a World Championship Grand Prix at Ontario were never realized.

Společnost Questor Group přišla s nápadem předvést na okruhu velkou cenu Formule 1, což v rámci tehdejších pravidel vyžadovalo uspořádání nemistrovského závodu v roce předcházejícím plánovanou Grand Prix. Pořadatelé otevřeli přihlášky jak vozům Formule 1, tak i pětilitrovým monopostům Formule A. Závod, který se jel 28. března 1971 měl v poli impresivní zástoupení z obou tříd.

Závodu předcházely tři dny tréninků a monoposty F-1 se ukázaly jako celkově rychlejší, ale zároveň více náchylné trpět závadami náprav a zavěšení kol kvůli klopení na částech okruhu, které patřily k oválu. Naštěstí nedošlo k vážnějším problémům, i když Mario Andretti jako jediný havaroval a vážně poškodil své Ferrari. V kvalifikaci byl nejrychlejší Jacky Stewart časem 1:41.257 (182.752 km/h) za kterým následovali Chris Amon a Jacky Ickx. Mark Donohue byl nejrychlejší pro Formuli A za 1:43.211 (179.292 km/h) což stačilo k sedmému místu na startovním roštu.

Kvůli nedostatečné kapacitě palivových nádrží ve vozech Formule A, byl závod rozdělen na dva rozjezdy po 32 kolech. Vozy odstartovaly v Americe běžnou procedurou letného startu a každý rozjezd byl brán jako samostatný závod, i když pro celkový výsledek bylo použito systému součtu bodů z obou závodů, pro který pořadatelé vymysleli speciální bodovací systém. V případě stejného počtu bodů o umístění rozhodoval celkový čas. Jacky Ickx zajel nejrychlejší kolo v prvním rozjezdu za 1:43.088 (179.506) a ve druhém rozjezdu byl nejrychlejší Pedro Rodriguez časem 1:42.777 (180.049). Oba rozjezdy a cenu 39400 dolarů vyhrál Mario Andretti před Jackie Stewartem, který byl v kombinovaném čase o 15 vteřin pomalejší. Průměrná rychlost prvního rozjezdu byla 176.077 km/h a ve druhém rozjezdu dosáhla 177.008 km/h.

Návštěvnost dosáhla relativně slušných 55000, ale účast v závodě nenadchla piloty z ani jedné strany Atlantiku, takže plány uspořádat v Ontariu mistrovský závod Formule 1 upadly v zapomnění.

Driver

Car

Laps

Points

Pilot	Monopost	Počet kol	Body
1 Mario Andretti, US	Ferrari	64	1:51:48.410 (176.541 km/h)
2 Jackie Stewart, GB	Tyrrell Ford-Cosworth	64	70
3 Denny Hulme, NZ	McLaren Ford-Cosworth	64	58
4 Chris Amon, NZ	Matra-Simca Matra	64	58
5 Tim Schenken, AU	Brabham Ford-Cosworth	63	50
6 Jo Siffert, CH	BRM	60	50
7 Ron Grable, US	Lola Chevrolet	63	45
8 Peter Gethin, GB	McLaren Ford-Cosworth	63	43
9 Howden Ganley, NZ	BRM	61	43
10 Pedro Rodriguez, MX	BRM	53	43
11 John Cannon, CA	March Ford-Cosworth	61	38
12 Jacky Ickx, BE	Ferrari	34	38
13 Lou Sell, US	Lola Chevrolet	59	36
14 Derek Bell, GB	March Ford-Cosworth	46	32
15 Mark Donohue, US	Lola Chevrolet	36	32
16 Ronnie Peterson, SE	March Ford-Cosworth	43	30
17 Bobby Unser, US	Lola Chevrolet	40	30
18 Tony Adamowicz, US	Lola Chevrolet	43	27
19 Gus Hutchinson, US	ASD-American Chevrolet	42	29
20 Sam Posey, US	Surtees Chevrolet	38	26
21 Emerson Fittipaldi, BR	Lotus Ford-Cosworth	35	26
22 Henri Pescarolo, FR	March Ford-Cosworth	40	25
23 Reine Wisell, SE	Lotus Ford-Cosworth	17	17
24 Al Unser, US	Lola Chevrolet	16	14
25 Bob Bondurant, US	Lola Chevrolet	15	12
26 A.J. Foyt, US	McLaren Chevrolet	8	11
27 Peter Revson, US	Surtees Chevrolet	11	9
28 Swede Savage, US	Eagle Plymouth	11	7
29 Graham Hill, GB	Brabham Ford-Cosworth	8	5
30 George Follmer, US	Lotus Ford	3	2

Did not start/**Nestartoval:**

David Hobbs, GB	McLaren Chevrolet
Pete Lovely, US	Lotus Ford-Cosworth
Jack Byers, US	Lola Chevrolet